

bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2.

Ændringsforslag nr. 4
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5
forkastedes, idet 46 stemte for, 93 imod.

Ændringsforslag nr. 6
forkastedes, idet 31 stemte for, 110 imod.

Ændringsforslag nr. 7
forkastedes, idet 33 stemte for, 108 imod.

Ændringsforslag nr. 8
forkastedes, idet 33 stemte for, 108 imod.

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Afgiftsfritagelse for månedsaviser).
[Af Rahbæk Møller (SF) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 71. Fremsat 11/11 80. Første behandling 9/12 80. Betænkning 6/5 81).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 17 stemte for, 123 imod.

Ændringsforslag nr. 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme og om ændring af ligningsloven. (Kontantvurdering m.v.).

(Lovforslag nr. L 197. Fremsat 1/4 81. Første behandling 7/4 81. Betænkning 6/5 81).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Glistrup (FP):

Hvis det ellers er lykkedes inden for et år fra nu at få landets aviser i gang igen, kommer de ikke til at savne stof til, hvad de skal skrive om i maj måned 1982, for der er ikke nogen som helst tvivl om, at den regel, som

[Glistrup]

man nu fra flertallets side vil trumfe igenem, om, at man uden mindste saglige vurdering eller gennemgang af de dermed forbundne problemer af økonomisk og juridisk art vil have gældsvurdering inkorporeret i vores lovgivning, vil give anledning til en så enorm samling af skandalesager, at man totalt får stillet i skyggen alt, hvad man har oplevet vedrørende stænklapper, grundværdistigningsafgift, socialindkomst og andre ting ned gennem årene. Det er virkelig et halsbrækkende forsøg, flertallet herved går i gang med uden det mindste sikkerhedsnet under sig, og uden at skatteministeren, når han bliver kaldt i fjernsynet aften efter aften i maj måned 1982, har det mindste grundlag for at forsvare sig med, at han havde udformet sit forslag på grundlag af de og de saglige overvejelser, de og de økonomiske beregninger, de og de gennemgange af problemstillingerne, sådan som de fordeler sig ud i et enormt omfang af forgreninger. Her er virkelig lagt op til nam-nam for pressens og specielt Ekstra Bladets folk med hensyn til at byde velkommen med, hvad man har gjort i den bladløse tid.

Det er ganske tydeligt således, at gældsforpligtelser, hvad enten de er forbundet med panteret i det ene eller det andet, hvad enten de er forbundet med en kaution eller ej, hvad enten de er opstået på grundlag af kontraktforhold eller skadegørende handling, hvad enten der er tale om forretningsmæssige forhold, eller der er tale om rent private forhold, er vidt forskellige i hele deres karakter og opbygning, og de er i hvert tilfælde på det grundlag af manglende gennearbejdelse af tingene, som vi har i øjeblikket, aldeles og totalt uvurderbare. Skatteministeren har afsløret under dette forslags behandling, at han ikke ved andet, end at han antagelig hjemme i sit parcelhus har et lån i Kreditforeningen Danmark og derfor eventuelt kan pålægge Kreditforeningen Danmark at sende ham en meddelelse om, hvad han skal tage med i dette specielle tilfælde på sin specielle selvangivelse. Man må så håbe, at man fastsætter nogle regler om – og det er jo også skatteministeren, der skal fastsætte dem, for man har jo helt sat folketinget ud af spillet i forbindelse med denne enorme reform af dansk skatteret, som vi her er i gang med at foretage – at vedrørende Kreditforeningen Danmark skal man på debitorside regne med

samme kurs, som man gør på kreditorside. Dermed har man i virkeligheden ikke løst mange promiller af dette problem.

Nu er der måske dem, der vil sige: nå ja, men det har jo kun noget at gøre med formueskat, og de rige kapitalistsvin, som ejer over 1 mill. kr., kan såmænd godt betale 3 gange så meget i formueskat; formueskatten spiller ikke nogen særlig rolle her i Danmark. Her vil jeg erindre om, at langt, langt mindre stærke indgreb over for formueskatten, som blev foretaget i december 1979, afslørede nok så kraftigt og nok så stærkt, at der er en nøje forbindelse imellem, hvordan man udskriver formueskat i dette land, og arbejdsløshedstallet, og hvordan man simpelt hen begår ganske enorme urimeligheder over for adskillige formueejere.

Men siden december 1979 har der jo været nogle knopskud på vores lovgivning; bl. a. er det måske ikke helt forbigået opmærksomheden, at socialministeren har fået indført et institut, der hedder socialindkomst, og som er baseret på, at man skal have sin formue med ind i opgørelsen, når man skal finde ud af, om man skal have lidt større eller lidt mindre boligsikring, eller når f. eks. handicappede eller andre skal have andre sociale ydelser. Det skal nu til at gøres afhængigt af og bero på det fuldstændig urimelige og uigennemførlige, hvad en gældspost skal vurderes til.

Man kan vurdere en aktivpost, for den kan man vurdere ud fra, hvad markedet giver i handel og vandel, når man går hen og handler de pågældende tilgodehavender, hvad enten det så er manden, der har pantebrev, eller det er bilhandleren, der har en kontraktportefølje osv. Men der er ikke noget almindeligt børs- eller andet marked, hvor man går ud og handler sin gæld. Der ville ellers nok være en hel del, der ville komme og sige, at de gerne ville afhænde deres gæld, sådan som forholdene under denne regering har udviklet sig ude over kongeriget Danmark.

Man har absolut intet grundlag i erfaringen, man har intet grundlag i den lovtækt, som flertallet nu vil se at haste igennem. Flertallet siger simpelt hen: det må skatteministeren finde ud af, og så må det pålægges pengeinstitutterne at sende nogle kontroloplysninger af den ene eller anden art ud, og så

[Glistrup]

må vi se, hvad i alverden der kommer ud af det.

Men det er jo ikke bare formueskat og socialindkomst. Når man skal foretage en indkomstkatteligning her i landet, skal man meget gerne foretage en afstemning af, hvorvidt formuen har bevæget sig på den ene eller den anden måde i løbet af året, for at man kan kontrollere via privatforbrug, om der kan være rimelighed eller ikke rimelighed i den pågældende indkomsts selvangivelse, og jeg kan da godt forudse, at denne regel vil føre til, at skattefunktionærernes forening, skatterevisorerernes forening, og hvad de hedder, kommer og siger: nu skal vi have ansat i hundredvis af flere mennesker til at være med til at foretage ligningsarbejdet, for når man skal til at regulere efter, hvordan kursansættelsen på gæld har svinget fra den ene del af året til den anden, gør man også denne rent praktiske opgave væsentlig mere besværlig, end den hidtil har været. For slet ikke at tale om dem, der er revisorer eller sagførere ude i det private erhvervsliv; de får jo masser af klagesager. Det bliver et eldorado at skulle føre sager igen og igen om, hvorvidt gælden nu skal vurderes på den ene eller den anden måde. Men heller ikke dermed har vi løst problemerne.

Når man skal til at beregne kapitalvindingskat, frigørelsesafgift osv., har så at sige enhver, der har overtaget et eller andet formuegode – det behøver ikke at være fast ejendom, det kan være goodwill, det kan være aktier, og det kan være så meget andet – i forbindelse dermed overtaget en vis gæld, som hvilede på virksomheden. Nu skal vi til at finde ud af, hvordan gælden skal fordeles, hvordan den skal vurderes, som den var på anskaffelsestidspunktet, hvad der ligger på varelager, hvad der ligger på driftsmidler, og hvad der ligger på goodwill. Det skal man til at rode sig igennem på alle leder og kanter, også når man skal til at opgøre dødsboer. Når man først har fået indført reglen om at vurdere gæld, kommer man ud i nok så mange store vanskeligheder. Når der f. eks. er tale om solidariske skyldnere eller pro rata-hæftende skyldnere og man skal til at have tilpasset gældsvurderingen for deres vedkommende, kommer der nok også en hel del problemer. I det hele taget er der inden for gældsverdenen en ganske stor juridisk disciplin, for ikke at sige den allerstørste juridiske

disciplin, som der overhovedet undervises i ved Københavns og andre universiteter, der har et retsvidenskabeligt fakultet. Det fag hedder obligationsretten, og det er oversat til dansk læren om gældsforhold. Det tør nok siges, at herindenfor støder man på mange meget svært vurderelige juridiske problemer, som man nu med en enorm foragt for hele den risiko, der er forbundet hermed fra skattevæsenets side, kaster sig ud i med de 2½ linjer, som skatteministeren vil have vedtaget som § 2 i nærværende forslag ud fra en eller anden fuldstændig primitiv og ufuldstændig forestilling om, hvad han går i gang med. Jeg må rette en dybtfølt tak til skatteministeren, fordi han gør det så let at være opposition i folketinget, hvis den ulykke skulle ske, at vi også om 1 år har en socialdemokratisk regering. Der bliver rigelige muligheder for masser af onsdagsspørgsmål og forespørgselsdebatter at boltre sig i. Men forhåbentlig har vi ikke nogen socialdemokratisk regering om 1 år, og så har vi heller ikke nogen § 2 om gældsvurdering, for den bestemmelse, skatteministeren her vil have gennemført, er ganske og aldeles urimelig.

Og så håber jeg, at Landsbladets redaktion har forstået, at jeg er imod § 2. Jeg sagde nogenlunde det samme ved første behandling, hvorefter Landsbladet refererede mig, som om jeg gik ind for § 2. Forhåbentlig har man nu forstået, at vi i fremskridtspartiet er imod denne regel.

Formanden:

Hr. Flygaard får ordet for en kort bemærkning. Jeg tror nok, vi må være lidt karrige med de korte bemærkninger i dag for ordførere, der har taletid tilbage. Ellers kommer vi ikke igennem.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Det skal blive ganske kort, hr. formand.

Jeg vil gerne spørge, om hr. Glistrups bemærkninger skal forstås således, at når man står med et og samme pantebrev i hånden, er det uendelig let at vurdere dette, når det drejer sig om et aktiv, og uendelig svært, for ikke at sige næsten umuligt, hvis det optræder som et passiv.

Formanden:

[Formanden]

Hr. Glistrup får ordet for en kort bemærkning, og så går vi tilbage til talerrækken.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

På det ganske lille område af det, vi diskuterer, er svaret på hr. Flygaards spørgsmål ganske klart et ja. Der er vanvittig stor forskel på, hvor meget et pantebrev tynger som gæld for den, der påtænker at sælge en ejendom, og som kun kan komme ud af det ved at indfri det fuldstændigt, og hvor meget det er værd som aktiv. Det er to vidt forskellige verdener, to vidt forskellige vurderinger.

Bakholt (S):

Da mit partis ordfører, hr. Egon Jensen, ikke kan være til stede, skal jeg knytte et par enkelte bemærkninger til de ændringsforslag, som er stillet vedrørende lovforslaget om kontantvurdering.

Vi kan naturligvis støtte de ændringsforslag, som er stillet af ministeren. Vi mener, det er væsentligt, at borgerne, der har fast ejendom, her til efteråret, ud over at få oplyst, hvor meget deres ejendom er vurderet til i kontantvurdering, også får at vide, hvor meget den ville have været vurderet til inden omskrivningen, altså hvis der var foretaget en vurdering efter de hidtidige regler.

Vi mener også, det er væsentligt, at ministeren nu kan pålægge realkreditinstitutterne at oplyse låntagerne om kursværdien af en gæld, de har i fast ejendom. Det er det væsentligste i de ændringsforslag, som er stillet af ministeren.

Derimod kan vi ikke stemme for de ændringsforslag, som er stillet af det konservative folkeparti, venstre og fremskridtspartiet. De partier har jo talt meget, kraftigt og inderligt om en kontantvurdering, men hvis man vurderer deres ændringsforslag i forhold til lovforslaget, må vi sige, at det jo nok er begrænset, hvor helhjertet de har ønsket en kontantvurdering. Det er altså kun den ene side af den, de vil have med, idet de foreslår, at § 2 udgår, og at gældsposterne ikke skal omregnes. Det kan vi bestemt ikke støtte. Vi mener, at det skal betragtes som en helhed, og hvis vi ikke får omregninger i gældsposterne med, vil vi ikke få den reelle formueopgørelse, som vi mener er nødvendig, og som det lovforslag, som skatteministeren har

fremSAT, er et udtryk for. Derfor må vi stemme imod de ændringsforslag, som de 3 partier har stillet.

Ivar Hansen (V):

Ved førstebehandlingen af lovforslaget om kontantvurdering beklagede jeg, at lovforslaget var kommet frem på så sent et tidspunkt, som tilfældet var, idet jeg frygtede, at vi i udvalget ikke kunne få tid til en tilstrækkelig gennemgribende og detaljeret behandling, så vi var tilstrækkeligt sikre på, hvad det egentlig var, der skulle gennemføres, og hvilke konsekvenser det ville have for borgeren og de myndigheder, som skal administrere denne lov.

Jeg kan sige, at efter vores opfattelse har det meget kortvarige udvalgsarbejde, vi har haft, til fulde bekræftet den betænkelighed, vi gav udtryk for ved lovforslagets første behandling.

Vi er fra venstres side i princippet enige i det synspunkt – det har vi også givet udtryk for i betænkningen – at en kontantvurdering må omfatte såvel aktivsiden som passivsiden, men en kontantvurdering af gældsposterne er et så principielt nyt område at gå ind i, at vi frygter, at det på det nuværende grundlag vil give nogle helt uoverskuelige konsekvenser. Jeg er ikke sikker på, at det vil vise sig at være for meget at bruge udtrykket »skandale« i forbindelse med denne lovgivning. Vi frygter, at det kan udvikle sig til noget i den retning. Vi mener, at de besvarelser, vi har fået i udvalget i henseende til administrationen af kontantvurderingen af gældsposterne, tyder i retning af, at der også i de administrative cirkler er en betydelig usikkerhed om, hvordan man egentlig skal administrere disse ting.

Det er derfor, vi sammen med det konservative folkeparti og fremskridtspartiet har stillet ændringsforslagene nr. 3 og nr. 5. Vi anbefaler, at man stemmer for disse ændringsforslag, således at folketinget ved en senere lejlighed får mulighed for at gennemføre den dybtgående behandling af en kontantvurdering af passivsiden, som vi mener der er behov for.

Jeg skal i øvrigt sige, at vi kan stemme for ændringsforslag nr. 1, som er stillet af ministeren. Vi mener, det er en forbedring i forhold til oplægget.

[Ivar Hansen]

Hvad angår ændringsforslagene nr. 2 og nr. 4, agter vi at undlade at stemme i konsekvens af den betænkelighed, vi har givet udtryk for på nuværende tidspunkt i henseende til at give ministeren flere bemyndigelser på det nuværende lovgrundlag.

Hagen Hagensen (KF):

Når hr. Bakholt siger, at det gælder for bl. a. mit parti, at vi ikke helhjertet er gået ind for kontantvurderingen, er det ikke korrekt, for det er vi. Vi er gået ind for den med virkning alene på aktivsiden, og det har vi ment hele tiden. Det er faktisk det, vi i årenes løb har peget på at vi syntes var rimeligt at få gennemført.

Som lovforslaget er fremsat, må vi være noget tvivlende over for, om det er det rigtige grundlag for den 17. alm. vurdering, når man først udfører den på ganske traditionel, gammeldags vis og derefter mekanisk foretager en omregning. Vi har været tvivlende heroverfor og har givet til kende, at der vel nok var grund til at have bedre tid til at gennemarbejde disse forhold og ikke nu gå med på den, ihvorvel det naturligvis ville være en god ting at få kontantvurderingsprincippet gennemført snarest muligt. Men som sagt har vi tvivlet på, om det var det rette at gøre det nu, hvor 17. alm. vurdering er ved at gå i gang eller er gået i gang.

Endnu mere tvivlende har vi været over for det rimelige i at gå ind for årlige reguleringer af vurderingerne, fastlagt efter bestemte faktorprincipper, og uden at man egentlig kunne gøre særlig meget deroverfor, hvis man først var kommet ind i rummelen.

Men nu vel, vi er som sagt gået ind for kontantvurderingsprincippet, og den del af lovforslaget, der omhandler de dele, siger vi ja til.

Men så kommer vi til den del, som vi ubetinget må sige nej til: kursfastsættelsen af gælden. Det er helt klart et overgreb over for dem, der har gæld. Gæld er gæld, og den skal tilbagebetales med det, den lyder på. Og hvad er kontantværdi af gæld? Det er noget sludder, for den, der skal betale gælden tilbage, kan jo ikke nøjes med at betale en eller anden kurs, det har han ingen ret til, så den gæld, der tynger ham, er de kroner og øre, han skylder væk, og ikke en eller anden tilfældig kursfastsættelse. Det er, for at sige det

på jævnt dansk, hul i hovedet, og derfor må vi gå imod, at man vil til at kursfastsætte gæld. Det gælder for resten meget mere end den gæld, der er i fast ejendom, og det er en ting, som vi helt klart må sige at vi ikke kan gå med til, så meget mindre som det overhovedet ikke er gennemarbejdet på ordentlig vis.

Udvalgsarbejdet er på dette punkt gået ganske let, kan man sige, for man er slet ikke gået til bunds i alt det, det indebærer. Man har nægtet at dele forslaget, hvad vi havde ment var rimeligt, således at man kunne gennemføre kontantvurderingen af aktivsiden nu, og så kunne man muligvis søge at overbevise os om, at der fandtes en eller anden vej, man kunne gå for også at få gennemført et eller andet nyt princip for gældssidens vedkommende. Det har man ikke villet, og derfor har vi sammen med venstre og fremskridtspartiet måttet stille ændringsforslaget om, at den del af lovforslaget, der vedrører kursfastsættelse af gæld, udgår af lovforslaget.

Gennemfører man nu kursfastsættelsen af gæld – og der er nok nogle, der har forpligtet sig til at gøre det – vil det ud over den uretfærdighed, det er over for dem, der skylder penge væk, medføre uoverskuelige vanskeligheder for skatteligningen, som vel ikke mindst skatteministeren ønsker bliver så god som muligt. Man må befrygte, at alt andet må blive liggende i årevis, fordi man simpelt hen ikke kan nå det, hvis man skal tage denne opgave op på ordentlig vis, for kursfastsættelse af gæld skal være noget, der ikke bare kommer til at berøre dem, der er formueskattepligtige – det er forholdsvis få, og det kan være galt nok for dem – men det kommer også til at berøre omkring 450.000 borgere i dette land, hvis socialindkomst – dette ulykkelige begreb – nu skal til at laves om. Man skal tage hensyn til, hvad man kan gøre ved dette, og det skal gøres nøjagtigt op, for det betyder ganske meget for disse mennesker, måske endda mere, end det kan komme til at betyde for dem, der kommer til at betale formueskat som følge af, at deres gæld bliver kursfastsat, og at de undertiden kan komme ud for, at selv om gælden overstiger de aktiver, de har, skal de alligevel regne noget af det med. Det er noget helt tovtligt noget.

[Hagen Hagensen]

Det er en udvidelse af beskatningsgrundlaget, så det batter. Vi har fået at vide, at det ville betyde omkring 30 mia kr., at man, når man fik kontantvurdering på aktivsiden, gjorde værdigrundlaget mindre; men til gengæld er det 130 mia kr., man gør grundlaget større, når man kursfastsætter gæld. Det vil sige et beskatningsgrundlag, der i teorien er udvidet med 100 mia kr. Ganske vist kommer kun de ca. 10 af dem til beskatning her og nu, fordi vi har en formueskattegrænse, men hvad bliver det næste med den umættelige trang, man har til at jage dem, der har sparet op og har noget? Det skal nok vise sig, og så kommer det til at gælde de 450.000 borgere, der kan se deres socialindkomst ændret som følge af, at man vil kursfastsætte gælden. Det er, som jeg vist har sagt det før, en ond gerning af mennesker, der ikke tænker sig nok om, mennesker, der ønsker at få fordelt og udjævnet på en sådan måde, at alt i dette samfund kommer til at gå i stå. Men det er vel det, man vil.

Ud fra dette må jeg sige, at vi – om end det er kedeligt, da vi i sin tid har rejst spørgsmålet om kontantvurderingsprincippet – når vi er ved vejs ende, må stemme imod denne lovgivning, hvis der ikke bliver lavet om på disse ting, og det gør der vel nok ikke, sådan som man har stillet sig indtil nu. Det kan virke grotesk at gøre det, men sådan må det være.

Jeg skal her ved anden behandling blot sige, at vi kan gå ind for ændringsforslag nr. 1, der er stillet af ministeren, om, at der skal gives fyldestgørende oplysninger til dem, der får vurderet deres ejendom, og at vi vil undlade at stemme til ændringsforslag nr. 2 og nr. 4, der giver ministeren udvidede bemyndigelser og beføjelser, bl.a. til at bestemme, at realkreditinstitutterne nu skal gøre yderligere et stykke arbejde, fordi man finder på at kursfastsætte gæld. Det er bare noget, man med et pennestrøg fra ministerens side skal kunne bestemme. Det kan vi ikke stemme for.

Og så vil vi selvfølgelig stemme for de af os sammen med venstre og fremskridtspartiet stillede ændringsforslag, der klart og tydeligt tilkendegiver det urimelige i, at man ikke behandler den del af lovforslaget, der omfatter kursfastsættelse af gæld, på ordentlig vis. Vi stemmer derfor for, at disse bestemmelser udgår af lovforslaget.

Rahbæk Møller (SF):

Det er glædeligt, at der nu gennemføres kontantvurdering. Vi får dermed langt bedre grundlag for berægning af en række skatter, og vi undgår, at udviklingen i ejendomspriserne fortegnes af fiktive ændringer på grund af ændringer i obligationsrenten. Ligeledes er det godt, at vi nu går over til årlige vurderinger, så vi undgår de store spring, der hidtil er sket hvert 4. år.

Men disse ting, som SF altid har været tilhænger af, har som nødvendig forudsætning for, at vi kan støtte det, at der ikke på grund af disse rent tekniske omlægninger bliver nogle asociale bivirkninger. Derfor er det også glædeligt, at der i lovforslaget er indeholdt en kontantvurdering af gælden. Denne sammenhæng er nemlig fundamentalt nødvendig for at undgå, at den rent tekniske overgang til kontantvurdering i stedet for bliver en omfordeling til gavn for de besiddende. Derfor er vi også imod de borgerlige partiets ændringsforslag, der netop går ud på at skille de to ting ad, så vi gennemfører kontantvurderingen af ejendommene uden at gennemføre kontantvurdering af gælden. Hvis man gør det, får vi netop denne omfordeling til fordel for de besiddende.

Desværre er ændringsforslagene symptomatiske for, hvilke grupper i befolkningen de tre partier vil støtte, og det illustrerer også, hvad der hele tiden har været formålet for de tre partier. De har jo netop været de stærkeste fortalere for overgangen til kontantvurdering. Nu viser det sig, at hvis den gennemføres på en socialt forsvarlig måde, kan de ikke engang støtte det mere.

Hvad angår ministerens ændringsforslag, så støtter vi dem. Der er tale om mindre ændringer, der vil smidiggøre administrationen af de nye regler.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre har aldrig været blot udelte begejstret for kontantvurderingsprincippet. Vi har fremhævet flere gange, at specielt i den nuværende situation kunne det ikke undgås, alt andet lige, at det ikke blev til nogen særlig fordel for landbruget.

Det har imidlertid vist sig her gennem mange måneder og år efterhånden, at der har været et meget bredt ønske i folketinget om at få gennemført kontantvurderingsprincippet.

[Aase Olesen]

pet, og derfor er vi gået med til denne lovgivning med de fordele og de ulemper, den har.

Vi konstaterede ved førstebehandlingen, at venstres ordfører fuldt ud vedkendte sig, at det havde været venstres ønske i lang tid, og jeg noterede mig også, at hr. Ivar Hansen sagde, at princippet om også at kontantvurdere gældsposterne måtte være logisk. Jeg forstår nu, at man ikke er slet så sikker på, hvor logikken er henne, og jeg noterede mig også, at man ved førstebehandlingen sagde, at nu skulle dette forslag jages igennem i løbet af en uge, men at det i øvrigt fra venstres side ikke skulle skorte på god vilje. Jeg ved ikke, om det er god vilje nu at komme og sige: udvalgsarbejdet har til fulde bekræftet vore betænkeligheder. Jeg ved ikke, om man har påvist, at kontantvurderingen af gældsposter er ulogisk. Mig bekendt har jeg ikke set papirer på det. Og den uge, hvori dette forslag skulle jages igennem, har altså været fra 7. april til 6. maj. Jeg ved ikke, om det er det, man kan betegne som en skandale. Jeg synes nok, at venstre skulle overveje, om man ikke har så meget ansvar for dette, at man dog i det mindste må ende med at stemme for forslaget. I stedet for leverer venstre og konservative et ændringsforslag, som fremskridtspartiet har skrevet, og så har man blot streget alle de såkaldt uartige tillægsord. Jeg synes efterhånden ikke, at man kan kalde det god vilje og en god måde at arbejde på.

Bollmann (CD):

Jeg vil gerne sige, at det jo ikke er CD, der oprindeligt har foreslået kontantvurderingsprincippet indført, men vi har accepteret at deltage i diskussionen om det, og jeg kan da også sige, at de to hovedprincipper, om selve kontantvurderingen og om kursregulering af gælden, kan vi støtte. Vore betænkeligheder er i hovedsagen gået på de årlige reguleringer, og jeg skal blot sige her ved anden behandling, at vi gerne vil bede om udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling, idet vi har i sinde at komme med ændringsforslag med hensyn til de årlige omvurderinger.

Wilhelm (VS):

VS har fra første færd betragtet spørgsmålet om kontantvurdering eller den gamle ord-

ning som et rent teknisk spørgsmål, som vi vil forholde os aldeles fordomsfrit til. Vi vil bedømme det ud fra de fordelingspolitiske konsekvenser, det måtte have, og det er klart, at under den synsvinkel var det en forudsætning for os, at også gældsposterne på en eller anden måde blev kontantvurderet eller, som det nu hedder, kursfastsat.

Vi mener, at den forudsætning ser ud til at være opfyldt med forslaget. At det vil få konsekvenser på andre områder, f.eks. for beregningen af sociale ydelser efter socialindkomstbegrebet, er i og for sig ikke noget, man kan laste dette tekniske forslag, men alene socialindkomstbegrebet for, og det må være og blive regeringens ansvar. Vi har klart og tydeligt taget afstand fra dette socialindkomstbegreb og de virkninger, det har på en lang række områder. Vi er klar over, at det også vil ske her, men det ville dog ikke blive mindre skævt, hvis man, som højrefløjen foreslår, kun gennemførte kontantvurderingen for besiddelsen, altså for den positive del af formuen.

Der er andre konsekvenser, som vi plejer at remse op ved denne lejlighed, og vi plejer at sige, at det også indgår i vore forudsætninger for vor stillingtagen til kontantvurderingen. Det er, hvad man i samme åndedræt må ændre formueskattesatserne med. Det er, hvad man må konkludere med hensyn til lejeværdiberegningen osv.

Men nu ligger det faktisk sådan, at disse ting, som ellers naturligt hørte hjemme i forslaget på sin vis, er pillet ud i særlige forslag og efter særlige aftaler, og derfor bliver det for os at se et renere stykke teknik, vi her tager stilling til, hvor den direkte forudsætning om, at gældsposterne også underkastes en slags kontantvurdering, er opfyldt.

Vi vil altså stemme for forslaget ved tredje behandling. Vi kan støtte de tre ændringsforslag fra ministeren og flertallet og stemmer imod de ændringsforslag, der er stillet af venstre, konservative og fremskridtspartiet. Jeg vil dog godt tilføje, at hvis regeringen og socialdemokratiet skulle få nogen form for kvababbelse over, hvad dette medfører på det område, hvor vi i forvejen har taget generel afstand fra konsekvenserne her som mange andre steder, nemlig med hensyn til socialindkomstbegrebets virkninger, ville vi ikke have spor imod, at regeringen valgte at udsætte gennemførelsen af denne lov til ef-

[Wilhelm]

teråret f.eks., når det var bedre belyst og man havde afbødet de virkninger, som vi nu igen en gang formodentlig kommer til at se. Men det er ikke vores sag. Vi har for længst generelt taget afstand fra denne socialindkomstbegrebsforvirring, og som det ligger her, hvor det er løsgjort fra selve formueskattesatserne, som vi dermed får lejlighed til at tage stilling til for sig, og fra leveværdisatserne, som vi også får lejlighed til at tage stilling til for sig, kan vi støtte det.

Jeg synes selvfølgelig, det er interessant, at 3-4 uger efter, at der er blevet averteret et forlig, hvor CDs forbehold over for dette forlig kun gjaldt lovforslag nr. L 208 om aftrapningen af fradragsretten for ejendoms-skatte, kan CD i strid med den forligsaftale, som vi andre er blevet præsenteret for, nu komme og sige, at de årlige reguleringer som følge af kontantvurderingen, som er en af de ting, jeg godt vil nævne som et positivt træk ved kontantvurderingsloven, tager CD muligvis også forbehold over for, og nu kræver man en fornyet udvalgsbehandling for muligvis at komme med ændringsforslag. Det er selvfølgelig interessant at se, i hvilket omfang en socialdemokratisk regering igen og igen lader sig trække rundt ved næsen af dette parti, som man altså ikke kan forhandle noget færdigt med. Ikke engang efter, at de har taget forbehold én gang og man er nødt til at sprænge det hele og beskrive, hvad man nu er enige om, kan man tro på det. Det har ikke været fremme i den modificerede forligsskitse, vi andre så, så jeg går ud fra, at det er noget, CD er kommet i tanker om i mellemtiden, men det står dem altså frit åbenbart.

Arne Bjerregaard (KrF):

Efter det sidste indlæg skal jeg da straks for at undgå unødige mytedannelser sige, at vi i kristeligt folkeparti selvfølgelig er enige i forslaget, og vi erkender også blankt, at der i overgangstiden kan være visse problemer, især fordi vi skal kursfastsætte gældsposterne, men dermed være ikke sagt, at vi ikke ønskede, at disse skulle kursfastsættes. Vi mener, det var urimeligt andet, når vi gennemfører kontantvurdering på fast ejendom.

Lad mig straks sige, at vi håbede ved at presse på for at få kontantvurderingen igenem at kunne få venstres støtte til at arbejde

med dette spørgsmål, så vi kunne få løst det på bedst mulig måde, men jeg må jo nok sige, at når jeg nu ser betækningsbidraget, hvori venstre reelt tilslutter sig fremskridts-partiets bemærkninger til forslagene, har man mistet enhver tro på, at venstre i grunden ønskede i den givne situation at være med til at gennemføre det, som venstre vel nu i snart 10 år selv har arbejdet med. Man skulle ellers tro, at venstre havde en enorm indsigt i, hvordan disse problemer skulle tackles. Men jeg må altså notere, man ingen viden havde skaffet sig, man stod fuldstændig nøgen, da det skulle gennemføres. Man vidste ikke, hvad indvendingerne imod det foreliggende forslag skulle være. Man skulle have længere tid til at arbejde det igennem.

Vi erkender, at det måske også kunne have været ønskeligt, men hvis man vil have de nye regler til at virke fra 17. alm. vurdering, er det nødvendigt, at vi får taget stilling til problemet nu; og i alt fald de problemer, der bliver ved kursfastsættelsen, vil vi under alle omstændigheder få. Jeg mener, at de specielle problemer, der vil blive for visse gældsposter, må vi tackle, efterhånden som de kommer frem. Jeg tror ikke, det bliver særlig mange, vi får problemer med, men jeg skal da ikke dermed sige, at hr. Glistrup altid har haft uret i sine argumentationer. Det værste er imidlertid, at hvis man skal have løst problemerne fuldkomment og taget hver mistelten i ed på dette område, får vi aldrig lavet dette. Så kan vi selvfølgelig gøre det lette, som hr. Glistrup siger, nemlig fjerne kursreguleringen af gældsposterne til glæde for mangfoldige og til rigelig udnyttelse for lige så mange, og det ønsker vi ikke at være med til.

Vi har som sagt haft sympati for venstres tidligere forslag på dette område og har derfor nu, da vi havde en vis indflydelse, søgt at få det igennem.

Jeg skal også indrømme, at ved at kursfastsætte gælden ville nogle komme i klemme, idet de ville få en forøget formueskat; det var der andre som ikke mente ville ske. Men jeg tror nok, at de fleste må notere, at nogle bestemte grupper får en højere formueskat, simpelt hen fordi deres formue bliver større. Derfor har vi gennemført, at de fysiske aktiver nedsættes med 20 pct. af vurderingssummen før formueskatteberegningen. Dermed mener vi at have opfanget en væ-

[Arne Bjerregaard]

sentlig del af dem, der vil blive ramt af en højere formueskat.

En anden ting, vi også erkender, er, at med socialindkomstens gennemførelse får vi et problem med at skulle kursfastsætte gælden. Det ønsker vi ikke at løbe fra. Vi siger, at der bliver et administrativt problem; det skal man bare ikke løse her; men vi ønsker i alt fald at få det løst på en rimelig måde, så man ikke skal kursfastsætte gælden så nøjagtigt, hvor det får den betydning, at de pågældende kommer ind under formuebegrebet ved socialindkomstens udregning.

Vi erkender disse problemer, men vi ønsker også at tage disse problemer op i forligsregie og med andre for at få løst dem rimeligt, så vi får mindsket de administrative problemer.

Lad mig sige om de konservatives indvendinger mod forslaget, som jo ligner fremskridtspartiets, at jeg selvfølgelig godt kan forstå dem. Jeg tør skam ikke sige, at vi, hvis vi var i opposition, ikke havde indtaget den samme stilling; det er vanskeligt at benægte, og vi kan jo lige så godt være ærlige.

Men skal vi se på det reale i det, må jeg sige, som jeg sagde ved det tidligere forslag, at de konservative vil styrke finanserne, men så vidt jeg kan se, tog man 3 mia kr. ved det tidligere forslag; nu tager man 1 mia kr. Det vil sige, at med indstillingen til de to forslag har de konservative faktisk svækket statsfinanserne med 4 mia kr., og det skal man huske på, når man snakker om besparelser; dem måtte man altså have sat 4 mia kr. i vejret, hvis man ville nå det, man ville med sit oplæg.

Jeg skal hermed slutte og selvfølgelig anbefale de af ministeren stillede ændringsforslag og forslaget som helhed.

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):

Efter at have hørt hr. Arne Bjerregaards tale ser man jo klart, at aftalen mellem regeringen og dens forligspartnere også i denne sag følger det mønster, man har set tidligere: at man aftaler et forlig, hvis indhold man er noget usikker på. Og som hr. Arne Bjerregaard siger: selvfølgelig er vi klar over, at der vil komme en række problemer med hensyn til kontantvurdering af gæld, men dem

må vi løse hen ad vejen. Det var noget i den retning, hr. Arne Bjerregaard sagde.

Jeg vil gerne sige, at vi fra venstres side ikke ønsker at give flere argumenter end højst nødvendigt til de kredse i den danske befolkning – og de folk i det hele taget – som kritiserer folketinget, undertiden desværre med rette, for at gennemføre en lovgivning, der ikke er tilstrækkeligt gennemarbejdet. Jeg er meget overrasket over såvel hr. Arne Bjerregaards som fru Aase Olesens udtalelser; man mener altså i de to partier, at vi er færdige til nu at gennemføre et helt nyt vurderingsprincip på passivside efter et så kortvarigt og forhastet udvalgsarbejde. Det beklager vi overordentlig meget fra venstres side, og vi er meget overraskede over, at de to partier mener at være i stand til at træffe beslutninger på det grundlag.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Det er også hr. Arne Bjerregaards bemærkninger, der kalder mig frem. Hr. Arne Bjerregaard var jo et eneste levende bevis for, hvor galt det er, det, man laver, for man skal til at rette på det, og som nådigherren, hr. Arne Bjerregaard, sagde, vil det blive taget op i forligsregie og måske også drøftet med andre. Vi takker, men vi hovbønder har jo ikke så meget at vente os, når ridefogden er ude i nådigherrens tjeneste.

Forholdet er jo bare det, at hr. Arne Bjerregaard klart vil gå ind for, at beskatningsgrundlaget skal gøres så meget større, og slynger så flot om sig med, hvor meget det konservative folkeparti vil tage bort af finanserne. Ja men, hr. Arne Bjerregaard, finansernes styrkelse er jo ikke et problem, der løses ved, at man skaber et større beskatningsgrundlag, så man kan rive, flå og piske dem, der nu går ind for dette, sådan er det jo ikke, og det må være op til os at indtage en stilling, som vi forstår, at det forhenværende oppositionsparti, som hr. Arne Bjerregaard hører til, også ville have indtaget, hvis det havde haft frihed til at gøre det. Det har man bare ikke nu, og derfor må man holde den tale, som hr. Arne Bjerregaard holdt. Jeg siger velbekomme.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

[Arne Bjerregaard]

Det glæder mig selvfølgelig, at hr. Ivar Hansen er helt klar på, at alle de forslag, som venstre har gennemført, var så gennemtænkte, at de ikke skulle revideres. Det gælder efterlønsordningen, den sociale bistandslov og mange andre store ting, som man har gennemført. Så vidt jeg erindrer, har der været masser af ændringer i den sociale bistandslov, men hvem var det, der ville have den igennem? Var det ikke venstre?

Selvfølgelig kunne vi finde mange andre ting, men tiden tillader mig ikke at opremse alle de forslag, som venstre har været med til at gennemføre, og som har måttet revideres. Det er sådan set en naturlig ting, og det skal jeg ikke klandre dem for. Jeg siger bare: det er lidt mærkeligt, at man står og siger: vi går aldrig med til at gennemføre noget, som vi ikke er 100 pct. sikker på er i orden. Så må man i alt fald kigge på sin egen fortid først.

Hr. Hagen Hagensen sagde, at det ikke var et større beskatningsgrundlag, vi skulle have for at ophjælpe samfundet. Vi skaber ikke noget større beskatningsgrundlag efter dette og udskriver ikke større skatter. Det er ikke meningen. Men det, som de konservative foreslår, er en lempelse af beskatningen på op mod 4 mia kr., og hvis man fastholder, at man vil styrke statsfinanserne, kan jeg ikke se andet, end at de 4 mia kr. må overføres til besparelser. Altså: forhøj besparelsesbeløbet, hvis der skal være nogen realisme i talen her i dag!

At jeg så måske ville have sagt det samme som de konservative i dag, hvis vi havde været i opposition, erkender jeg. Det kunne ske, sagde jeg, men jeg siger også, at det var en decideret opportunistisk tale, jeg så ville have holdt, og ikke en realistisk.

Flygaard (DR):

Som det også fremgår af betænkningen, vil retsforbundet stemme for ændringsforslag nr. 1, 2 og 4 og stemme imod ændringsforslag nr. 3 og 5, og vi vil da gerne gøre den bemærkning specielt til venstre og de konservative – måske i særlig grad til venstre – at dette minder lidt om en svingom, hvor teksten lyder: »Hen te' kommoden og te'bavs igen«, for først skulle man have 17. alm. vurdering, og så skulle man have kontantvurdering, og nu må jeg nærmest forstå det derhen, at man slet ingenting skal have, for nu

er der pludselig alt muligt mellem himmel og jord i vejen.

Jeg vil gerne sige, at retsforbundet har ud fra et socialt anstændigt synspunkt anlagt den vurdering, at man kan ikke gennemføre en lovgivning som den pågældende, uden at man deler sol og vind lige, og det vil klart efter retsforbundets opfattelse sige, at der skal finde en vurdering sted såvel af aktivsiden som af passivsiden.

Retsforbundet hilser det også med betydelig tilfredshed, at man nu får årlige reguleringer. Jeg forstår for så vidt godt, hvis man fra centrum-demokraternes side ikke er særlig interesseret i at få disse årlige reguleringer, for så mister man jo nok muligheden for i hvert fald hvert 4. år at lave en forfærdelig larm, i hvert fald hvis priserne viser blot en vis opadgående tendens.

Der er ved denne forhandling faldet nogle bemærkninger om kontantvurderingen og socialindkomsten, og i den anledning vil jeg gerne gøre et par bemærkninger.

Hvis det er således, at man synes, en kontantvurdering er en rigtigere vurdering end den, man har for øjeblikket, og det synes retsforbundet for eksempel, må det være en ganske logisk konsekvens, at det også får indvirkning på socialindkomsten, således at de formuegrænser, man har, bliver opgjort på en rigtigere og mere retfærdig måde, end tilfældet er for øjeblikket. Så er det i denne forbindelse for så vidt et underordnet synspunkt, at man måske burde have gennemført en fradragsreform i stedet for et socialindkomstbegreb. Men når man nu ikke her og nu kan komme igennem med det, må man have socialindkomsten, og så må man se at få den gjort så god som overhovedet muligt, og jeg tror også, at kontantvurderingen i så henseende vil vise sig at være en fordel.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Det er jo, jeg havde nær sagt »som sædvanlig«, et mageløst betækningsbidrag, fremskridtspartiet har ydet, og endnu mere mageløst er det jo, at venstre og konservative så kritiskløst har kunnet tilslutte sig dette betækningsbidrag.

I det hele taget er det, i hvert fald for mig, en smule forstemmende at se, hvordan oppositionens korsriddere for kontantvurdering er

[Ministeren for skatter og afgifter]

faldet fra, i det omfang det er sket, når regeringen med dette forslag har søgt at drage den eneste mulige logiske konsekvens af al den snak om kontantvurderingens overlegenhed som vurderingsprincip, som det var muligt at drage.

Så kan man selvfølgelig godt komme og sige, at dette bliver der nogle administrative problemer ved. Hr. Glistrup gik i sit ordvalg som sædvanlig væsentligt videre. Det er da givet, at der specielt i indkøringstiden bliver nogle vanskeligheder ved at vurdere gældsposter, i hvert fald af mere speciel art, men i princippet er det jo ikke nye problemer, og det synes jeg andre har påpeget på udmærket vis. Vi kontantvurderer jo aktiverne, og vanskelighederne ved at vurdere de modsvarende passiver på nogenlunde samme måde er til at overskue og kan klares.

Det, der i hvert fald er vigtigt at understrege, er, at de praktiske vanskeligheder, der knytter sig til dette for ligningsmyndighederne, ikke bliver hverken større eller mindre ved, at man udskyder det et halvt år eller nogle måneder, sådan som de konservative grupperinger i denne sal har ønsket sig det gjort. Det må under alle omstændigheder, hvis det skal gøres, foregå efter nogenlunde smidige kriterier og med den bemyndigelse for den praktiske tilrettelægning af det, som ligger i dette lovforslag.

Hr. Glistrup må selvfølgelig være bekymret over, at der ikke længere er de samme muligheder for at manipulere med formueskattegrundlaget, som der er ved den nuværende måde at opgøre formue på, hvor man i princippet kan anskaffe sig nogle millioner i obligationer og ved at ligge med dem nedbringe sit formueskattegrundlag ganske betydeligt uden at have foretaget nogen som helst reel disposition, og jeg kan forstå, at hr. Glistrup ser frem til at få realiseret nogle af sine overordnede politiske mål ved om et års tid at kunne stille en ny haglbyge af onsdags-spørgsmål og forespørgsler om denne sag. Jeg forstår, at her er vi fremme ved det egentlige formål med hr. Glistrups politiske virksomhed, og vi må konstatere denne gang som så mange gange tidligere, at sådan hænger det sammen.

Så var hr. Hagen Hagensen inde på, at nu udvidede vi beskatningsgrundlaget for formuebeskatningen. Her må jeg understrege, at de samlede konsekvenser af de ændringer,

der gennemføres med denne lov og med gennemførelse af det fremsatte forslag om nedslag for visse erhvervsaktiver ved formueopgørelsen, er, at der ikke sker nogen udvidelse af beskatningsgrundlaget for formuebeskatningen i forhold til det, der hele tiden har været budgetteret for 1981, også før man tog hensyn til de forskydninger, der ville ske ved en ny ejendomsvurdering. Der sker visse forskydninger, men de forskydninger, der sker i udskrivningen af formuebeskatningen, når man tager det hele med i betragtning, er nogle set ud fra erhvervsvirksomhedernes synspunkt overordentlig ønskelige forskydninger væk fra den aktivt placerede risikovillige kapitalindsats og over til anden side, men det er forskydninger af beskeden størrelse og uden en samlet forøgelse af formuebeskatningen. Det synes jeg er vigtigt at understrege.

Glistrup (FP):

Ministerens off-day fortsætter. Nu begynder han at udtale sig om noget, han absolut ikke aner noget om, nemlig fremskridtspartiets overordnede målsætninger. Så skal jeg manuducere ministeren og fortælle ham, at det først og fremmest er at sørge for, at de svage i samfundet får det godt og ordentligt, og det gør de ikke i det foreliggende tilfælde, hvor man mishandler de gældbundne ud fra nogle teoretiske opgørelser, for de, der er svage, er også gældbundne.

De overordnede synspunkter er at se at få fuld beskæftigelse her i landet, og det får man heller ikke ved dette forslag, der gennemtvinger nedlæggelse af en lang række arbejdspladser, langt flere arbejdspladser, end selv arbejdsministeren og undervisningsministeren kan drømme om at få, selv om de havde haft ret i deres betragtninger vedrørende de forslag, som de er fremkommet med. De 130 mia kr.s belastning af samfundet via ministerens forslag vil medføre en forøgelse af arbejdsløsheden, og derfor er ministerforslaget totalt i strid med fremskridtspartiets overordnede principper.

Som så ofte før mindede kristeligt folkeparti om det sørgmuntre eventyr »Hvad fatter gør, er altid det rigtige«. Vi fik her beskrevet af kristeligt folkeparti, hvordan de var gået i byen for virkelig at gå venstres ærinde og købe sig til, at de oppustede sæbe-

[Glistrup]

bobleværdier, som man pålægger ejere af fast ejendom her i landet med 30 mia kr., nu skulle punktere, og det var virkelig lykkedes kristeligt folkeparti at købe denne selvfølge- lighed, nemlig ved, at man, for at ejendoms- ejerne skulle opnå det, havde betalt en pris på over 4 gange så meget, nemlig 130 mia kr.; selv med de tal, vi plejer at regne med, er 130 mia kr. trods alt en ganske betragtelig sum, som ikke har noget med ejendomsjejer- ne at gøre, men som har noget med befolk- ningen i bred almindelighed at gøre, for den danske befolkning har jo i meget bred almin- delighed gæld, hvad enten de så har fast ejendom eller ej, og det, vi nu skulle rose kristeligt folkeparti for, var, at de virkelig havde handlet som statsmænd ved at lave den handel med skatteministeren.

Jeg tror nok, at skatteministeren grinede bravt i skægget, da han så kristeligt folkepar- ti forlade lokalet, efter at man havde opnået denne gevaldige fordel. Men kristeligt folke- parti trøster sig med, at det nok er i over- gangstiden, der kommer visse problemer.

Nej, det forfærdelige ved dette forslag er ikke bare, at der kommer nogle problemer i overgangstiden, men at man vil blive ved og blive ved med at mase på med krav om mil- limeterretfærdighed med dette udgangspunkt, og det ene problem vil tage det andet med sig, der vil tage det tredje med sig, der vil tage det fjerde med sig, og derfor vil der væ- re en bølge af urimeligheder, uretfærdigheder og vilkårligheder. Man må som ministeren trøste sig med, at ministeren nu har fået en bemyndigelse til at løse cirkelens kvadratur, og så skal vi andre bare se væk. Han skal nok vise, hvordan man løser et problem, som i princippet er ganske og aldeles uløseligt, fordi kursvurdering af gæld er en opgave, som intet har at gøre med det, som ministe- ren tror, nemlig hvordan man aktiverer tilgo- dehavender på den ene eller den anden måde.

Hr. Arne Bjerregaard omtalte det på den måde, at man jo ikke kan lade sig lamme af, at man er ude for et forslag her, som man ikke kan være 100 pct. sikker på er 100 pct. i orden på enhver måde. Det kan selvfølgelig være rigtigt, at vi ikke skal lade os lamme af en sådan udsigt, men det, der er sandheden her, er, at vi har 100 pct. sikkerhed for, at det er 100 pct. i uorden på en hvilken som helst måde, ligegyldigt hvordan man betrag-

ter det, for der er ikke nogen som helst, der har kunnet påpege, hvordan man overhove- det kunne løse dette problem, og derfor vil det – når vi igen skal vende tilbage til disse overordnede målsætninger – føre til vilkårlig- heder, uretfærdigheder, urimeligheder, sigtel- ser for magtfordrejning og lignende ting, når ministeren skal til at udnytte den bemyndi- gelse, som han får tiltaget sig her, bl. a. med kristeligt folkepartis bistand. Det er bestemt ikke nogen god, kristen gerning, kristeligt folkeparti herved har gjort.

Hagen Hagensen (KF):

Først vil jeg gerne slå fast, at det mindretal, venstres, det konservative folkepartis og fremskridtspartiets medlemmer af udvalget, der har afgivet mindretalsbetænkningen, dækker, hvad de tre mener der skal stå, og på en måde, som vi ikke plejer at gøre det her i tinget – endog ministeren lod sig forle- de dertil – har man nævnt, hvem der skulle have ført pennen, noget, man kun kan have fra udvalget. Jeg skal bare slå fast, at det, der står her, står her, fordi vi mener, det er rime- ligt at have tingene bragt på plads.

Så vil jeg godt gøre en enkelt bemærkning til skatteministeren, der talte om – jeg tror oven i købet, han var lidt forarget over det – at der var nogle, der havde lån i deres ejen- dom og måske kunne ligge med en obligati- onsmængde, der svarede dertil, og derved kunne opnå at kursansætte de obligationer, for hvilke de havde gæld i deres egen ejen- dom. Ja men hvad er det, der sker? Det ved vi jo fra det arbejde, vi har været igennem nu. Hvis det er bankgæld, man har på korte- re åremål, så kan og vil gælden blive ansat til pari og kan altså fuldt ud trækkes fra, så skal der ikke ske nogen kursfastsættelse. De, der vil finde ud af at gøre tingene på den ene eller anden måde, skal såmænd nok klare sig igennem alligevel. Vi taler blot om det almindelige forhold, hvor det nu engang er således, at gæld er gæld og gælden skal beta- les tilbage med det, den lyder på.

Lad mig slå fast, at der er stor forskel på at gøre aktivsiden op, fordi den skal gøres op efter, hvad den kan indbringe i tilfælde af salg. Der kursfastsætter man til den realisati- onsværdi, de pågældende værdipapirer nu engang har i den ejendom, de har pant i, modsat gælden for den, der ikke kan bringe sig ud deraf; han skal betale gælden tilbage

[Hagen Hagensen]

fuldt ud. Det er derfor, det er en så urimelig ting, at man nu vil til at kursfastsætte gælden.

Ministeren taler også om, at der sker ingen udvidelser af beskatningsgrundlaget, og han skynder sig at nævne et forslag, som vi endnu ikke har haft til drøftelse i dette ting, og hvori man vil foreslå, at der skal ske 20 pct. nedslag for visse erhvervsaktiver. Nu vel, det kommer vi til at drøfte i morgen, og det skal vi da gerne drøfte, når det kommer frem, men ministeren går lidt flot hen over den forskydning, som han ganske vist selv nævner. Det hjælper jo ikke dem, der ikke har erhvervsaktiver, som ikke får de 20 pct. nedslag, at man nu vil til at kursfastsætte deres gæld og derved få et større beskatningsgrundlag frem hos dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 samt § 1, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 vedtoges uden afstemning.

§ 2 med den foretagne ændring vedtoges med 86 stemmer mod 46.

Ændringsforslag nr. 3 om, at § 2 udgår, var dermed forkastet.

Ændringsforslag nr. 5 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 3.

§ 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om musik.
(Lovforslag nr. L 108. Fremsat 16/12 80. Første behandling 14/1 81. Betænkning 8/5 81).

Der var stillet 10 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Mette Madsen (V):

Som jeg forudsagde ved første behandling, har vi under udvalgsarbejdet haft besøg af virkelig mange deputationer, og det har givet os et godt billede af den grøde, der er i musiklivet over hele landet og på alle områder.

Personlig har jeg fundet det kolossalt spændende på denne måde at møde og diskutere med så mange, for hvem musikken er en vigtig del af tilværelsen, men det har naturligvis også gjort os opmærksomme på de problemer, man rundt omkring har at slås med. Vi har drøftet disse problemer med de fremmødte deputationer og med ministeren, og jeg vil gerne takke ministeren, fordi hun med sine ændringsforslag og sine udtalelser i betænkningen har imødekommet udvalgets ønsker om ændringer på de 3 områder, der især har ligget udvalget på sinde.

Det gælder f.eks. Vestjysk Symfoniorkester og Vestjysk Kammerensemble. Det er venstres opfattelse, at der med denne institution er skabt en kulturel faktor af overordentlig stor betydning for det vest- og sønderjyske område, som det ville have været katastrofalt at slå i stykker.

Vi har også under udvalgsarbejdet fået et klart billede af danske komponisters vanskelige forhold. Venstre har gang på gang rejst spørgsmålet om den urimelige særbeskatning til musikformål, der ene af alle grupper i samfundet har påhvilet Kodas rettighedshavere. Vi havde derfor gerne set, at man allerede ved dette lovforslag kunne have fået denne særbeskatning afskaffet. Da dette imidlertid ikke kunne lade sig gøre på grund